

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ
ΠΑΝΑΓΗ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Δέν φθάνουν νά 'παινέσουνε τό νοῦ σου τό μεγάλο
τοῦ μαθητοῦ σου τοῦ μικροῦ λυπητεράι στροφαί
δέν κλαίγειςαι μ' ὅσα πικρά τραγοῦδια κι' ἄν σοῦ βγάλω
ἀκούρασσε διδάσκαλε τῶν ἀριθμῶν, σοφέ!

Σάν ἄνθρωπο σ' ἐστόλιζαν μεγάλαι ἀρεταί
καί σάν χρυσός διδάσκαλος ἐξήντα τόσους χρόνους,
σάν ἄστρο ποῦ δέν ἔχανε τή λάμψη του ποτέ,
ἐφώτισες κι' ἐδίδαξες πάππους, υἱούς κι' ἐγγόνους.

Εὐγνωμοσύνης λίβανον τή θλιβερή μου βίμα
δέξου σοφέ διδάσκαλε ἀπό τό μαθητή.
ἦ δέ πατρίς σου πάντοτε ἄς σέβεται τό μνημα
ποῦ κλεῖ τήν ἀλησμόνητη σοφία κι' ἀρετή.

Γ. Μολφέτας.

Τήν παρελθοῦσαν Κυριακῆν προέπεμψεν εἰς τόν
τάφον ἡ ἡμετέρα πόλις ἐν τῶν σεβαστοτέρων καί
προσφιλεστέρων τέχνων τῆς Κεφαλληνίας, τόν ἀεί-
μηστον ΠΑΝΑΓΗΝ ΜΑΖΑΡΑΚΗΝ.

Γεννηθεῖς οὗτος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1815 εἰς
Δειλινάτα καί μείνας ὄρφανός πατήρ, ἐστάλη ὑπό
τῆς μητρός του εἰς Κέρκυραν ὅπου παρηκολούθησε
τά ἐγκύκλια μαθήματα τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας προ-
ρισμένος διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως.

Μετά τήν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του εἰς ἄς
διεκρίθη, διωρίσθη ἐνταῦθα γεωγράφος ἐπι-καθηγη-

τῆς τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τῷ ἀρτισυστά-
τῳ τότε Λυκείῳ. Ἄλλ' ἔχων φυσικὴν κλίσιν εἰς τὰ
μαθηματικά, ἀνέλαβε τούτων τὴν διδασκαλίαν εἰς ἣν
διέπρεψεν ἐπὶ ἐξήκοντα ὅλα ἐτῆ διὰ τὸ εὐμέθοδον
τῆς διδασκαλίας του καί διὰ τὸν θερμόν του ζῆλον
πρὸς τὸ καθῆκον, βαρυσάλων, ὅτε πρὸ δεκαετίας
ἀπεσύρθη ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ γήρατος.

Κατὰ χιλιάδας ἀριθμοῦνται οἱ μαθηταὶ τοῦ Μαζα-
ράκη ἐξ ὧν πολλοὶ ὑπερεβδόμηκοντούτεις ἤδη ἀξιο-
θέντες νὰ τῷ ἐμπιστευθῶσιν εἰς διδασκαλίαν καί τῶν
υἱῶν των, τινές δὲ καί τοὺς ἐγγόνους των.

Οὐδεὶς τῶν καθηγητῶν ὑπῆρξε τόσον αὐστηρὸς
ὅσον αὐτός, ἀλλὰ καί οὐδεὶς μᾶλλον αὐτοῦ σεβαστὸς
καί ἀγαπατὸς μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ
διδασκαλικοῦ του βίου μέχρι τοῦ θανάτου.

Ὁ Μαζαράκης δὲν ἦτο ἀπλοῦς καθηγητὴς μετα-
δίδων ξηρὰς μαθηματικὰς γνώσεις, ἦτο ἀληθῆς διδά-
σκαλος φέρων σύμφυτον τὴν δύναμιν νὰ ἐμπνέῃ εἰς
τοὺς μαθητὰς τοῦ τὰ εὐγενέστερα τῶν αἰσθημάτων,
τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καί τὴν ἐλευθερίαν.

Πολλάκις ἐκ τῶν ξηρῶν ἀλγεβρικῶν τύπων, με-
τέπιπτεν, διδομένης καί ἐλαχίστης ἀφορμῆς, εἰς ἐν-
θουσιώδη λόγον περὶ πατρίδος καί ἐλευθερίας ἧς ἦτο
ἐμμανὴς λάτρης· καί ἦτον ἀληθῶς μάγος ἐν τῇ
ἐξάρσει του!

Οἱ λόγοι του ἀπλοὶ καί ἀπέριττοι ἐνεχαράσσοντο
βαθύτατα ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν μαθητῶν, διότι ἀπέρρεον
ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς καρδίας τοῦ διδασκάλου!

Δημοκρατικὸς μέχρι μυελοῦ ὀστέων, λόγῳ καί ἔρ-
γῳ ὁπαδὸς τῆς κοινωνικῆς καί πολιτικῆς ἰσότητος,
δὲς ἐπέστρεψε τὰ ἀπονεμηθέντα αὐτῷ παράσημα,
φρονῶν καί ἐξομολογούμενος εἰλικρινῶς εἰς τοὺς
μαθητὰς του, ὅτι οὐδὲν ἔπραξε πέραν τῶν ἐπιβαλλο-
μένων αὐτῷ καθηκόντων.

Ὁ βίος τοῦ Μαζαράκη ἦτο βίος ἀληθοῦς φιλο-
σόφου. Ἡ ἀπλότης του περὶ τὴν δίαιταν καί τὴν
περιβολὴν θά μείνη παροιμιώδης. Ἡ μετριοφροσύνη
του εἶναι πολλὸς ὀσκόλον γὰ εὖρη μιμητὰς. Ἀπέχων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. 2441Φ30103

ἀπὸ πάσης διασκεδάσεως ἢ καὶ ἀπλῶς κοινωνικῆς συγκεντρώσεως, ἦτο ἐξ ἄλλου ὁμιλητικὸς καὶ γλυκὺς εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως, ὅσοι τὸν ἐπλησίαζον, τρυφερὸς καὶ λεπτὸς εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων του.

Ὁ Μαζαράκης, οὔτινος ἢ εἰκὼν θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν τῶν ἐπιζώντων μαθητῶν του, ἦτο ἀνὴρ ὑπέροχος καὶ διὰ τὴν μεγάλην του ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ διὰ τὸν ἀδαμάντινον χαρακτήρα του.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ του θλιβόμεθα τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς Κεφαλληνίας ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον.

Ἡ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μεταστάντος ἢ κηδεῖα του ἐγένετο ἀπλουστάτη, ἐστόλιζεν ὅμως μεγαλοπρεπῶς ταύτην ἢ ἀληθῆς συγκίνησις τοῦ παρακολουθοῦντος πλήθους.

Κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σωροῦ του τρεῖς στέφανοι: εἷς τοῦ γυμνασίου Ἀργοστολίου εἷς ἐκ μέρους τῶν δικηγόρων καὶ ἕτερος τῶν συμπολιτῶν του.

Ἐπικηδεῖον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Ε. Κωνσταντακάτος.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ

Αἱ τελευταῖαι θελήσεις τοῦ ἀνδρὸς ἦσαν σύμφωνοι μετὰ τὰς ὑγιεῖς καὶ φιλανθρώπους ιδέας του.

Δὲν εἶχε περιουσίαν μεγάλην, πᾶν ὅ,τι ὅμως διὰ τῆς ἐργασίας του τιμίως ἀπέκτησεν διαθέτει ὡς ἐξῆς.

Τὴν ἐπικαρπῖαν τῆς ὅλης κτηματικῆς περιουσίας του ἀφίνει εἰς τὴν σύζυγόν του ἐν ὅσῳ αὐτὴ θὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ ζωῇ.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὴν μὲν ἐν Ἀργοστολίῳ οἰκίαν του μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων τῆς, δωρεῖ εἰς τὸν στενὸν φίλον καὶ ἰατρὸν του κ. Δημήτριον Δαλλαδέτσιμα, τὰ δὲ κτήματά του ἐν τῷ Δήμῳ Δειλινητῶν ἐπίσης δωρεῖ εἰς τοὺς χωρικοὺς οἱ ὅποιοι τὰ εἰργάζοντο μέχρι σήμερον.

Παραγγέλει νὰ ἐξαφανισθοῦν ὅλα τὰ πιστώματα τὰ ὅποια εἶχε καὶ νὰ μὴ καταδιωχθοῦν ποτὲ οἱ ὀφειλέται του.

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐξ χιλιάδων δραχμῶν αἱ ὁποῖαι τοῦ εὑρέθησαν νὰ δοθῇ τὸ ἥμισυ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐθνικοῦ στόλου τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα Κεφαλληνίας.

— x x x x —

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. Λυπούμεθα πολὺ, συνάδελφος Κεφαλλωνίτισσα, μὴ δυνάμενοι νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν. Μόνον ἐὰν εὐαρεστηθῆτε νὰ σᾶς γνωρίσωμεν θὰ ἔλθωμεν εἰς κάποιον συμβιβασμόν.

Τὸ Ζιζάνιον.

ΕΠΙ Τῆ ΑΦΙΞΕΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὸ βασιλεῖά μας τὸ χρυσὸ καλῶς τὸν ἐδεχτήκαμε
ποῦ χάρις στὸ ταξεῖδι του τὸ δίκη μας εὐρήκαμε
γιὰ τὴ Μακεδονία.

Ἐμεῖς νὰν τῆνε πάρουμε ἔκλεισε συμφωνία
ἀλλὰ τὸ νεῦ σας βρὲ παιδιά
μὴν ἐκτεθοῦμε! Τσιμουδιά!

Μὰ τί καπάτσος βασιλεῖας! Σὰ καθὲ του ταξεῖδι
ποτὲ δὲν ἔρχετ' ἀδιανός. Πάντοτε κάτι εἶδει
στὸ ἔθνος ποῦ τὸ κυβερνᾷ.
λὲς κι' εἶναι κόττα πεῦ γεννᾷ.

Καλῶς τὸν ἐδεχτήκαμε τὸν πολυχρονεμένον
πλυμένον, λουσιμένον καὶ φρεσκοζουρισμένον.

— x x x x —

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ὅταν τ' ὠραῖο φόρεμά σου,
ἐκεῖνο τ' ὀλομέταξο φορεῖς,
καὶ κάνεις πρὸ γοργό τὸ πάτημά σου
καὶ μ' ὅλη τὴν ταχύτη προχωρεῖς,

Ἄκουω τὸ φροῦ φροῦ πεῦ με τρομάζει
καὶ κάνω τόπο, βάρδα, νὰ περνᾷς.

Ἄχ; Τίποτα ἐσενα δὲν μαλάζει!
Σὰν ἀπιαστο θεριὸ φυσομανᾷς!

Ἡλᾶν-Φλοῦκ!

— x x x x —

Σ' ΕΚΕΙΝΗ

Σὲ κόσμον μαγικὸ μὲ μύρια κάλλη,
σὲ κόσμον πεῦ δὲν γνῶρισαν εἰ ἄλλης,
σὲ βλέπω σὰν τὸ λουλουδο ν' ἀνθῆς.

Καὶ τὴν καρδιά πεῦ τρέμει μὲς στὰ στήθια
τῆ βώτησα. Καρδιά πέ; μου στ' ἀλήθεια,
τί νειώθεις, τί σοῦ λείπει, τί ποθεῖς;

Κι' ἐκείνη μὲ παλυμὺς καὶ μὲ τραγούδια
μοῦ λέει: ἀπ' ὅλα τὰ ὄμορφα λουλούδια
π' ἀνθοῦν στὴ νέα πλάση τῆ χρυσῆ,
ἤθελα τὸ καλλίτερον σιμά μου . . .

Ἄχ! τὸ λουλουδι πεῦ ζητᾷ ἢ καρδιά μου
αὐτὸ 'σαι Σὺ!

Ἡ μαύρη γάτα!

— x x x x —

Σ' ΕΝΑ ΓΕΡΟΝΤΑ

Δυσκόλως μεταβάλλονται τῆς φύσεως εἰ ὄροι
μὴν ἀνεβένης τὸ λοιπὸν ἐκεῖνο τ' ἀνηφόρι.
'Αδίκως βασανίζεσθε καὶ τὸν καιρὸ σας χάνετε.
Ἐδῶ τὸ πορτεφόλι σας ὑπ' ὄψιν δὲν λαμβάνεται.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Κουνοῦπε!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Τραγουδι σκοτεινόν
περὶ τῶν παγανῶν.

Τώρα τὸ σαραντάμερο, πολλοὶ θὰ τὸ γνωρίζουν
πῶς βγαίνουνε τὰ παγανὰ στὸς δρόμους καὶ γυρίζουν.
Τὰ παγανὰ τὰ συναντᾶς ὅπου καὶ γὰ πηγαίνης,
ἄρκει νὰ δῶσης προσοχὴν καὶ τὰ καταλαβέης.
Εἶν ὄραιο πού ἐλεύθερα μέρα καὶ νύχτα βγάνει
κι' εἶναι πολλὰ στὸν τόπο μας κι' ἀπὸ τὰ δύο γένη.

Ὅσο κι' ἂν εἶναι ὄρνεα μ' ἄλλη μορφή καὶ τρόπους,
ἀπάνου κάτου μιᾶζουνε κι' ἐκεῖνα σὰν το' ἀνθρώπους
γιατ' εἶναι ζῶα ὄχληρά, μεμίας ἀνεχρείαστα
καὶ ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν δειλὰ κι' ἀνευθρίαστα.
Κι' ἐμεῖς ἐκεῖνο φθάνουμε κι' ἐμᾶς ἐκεῖνο φθάνει,
τί παγανὸ, τί ἀνθρώπος ὅλο τὸ ἴδιο κάνει

Κι' ἐκεῖνα σὰν τὸν ἀνθρώπο κυττᾶνε τὴ δουλειά τους
καὶ γὰ τὸ νιτρεῖσι τους φρίγουν τὴν κοτσιλιά τους.
Κι' αὐτὰ καθὼς οἱ πλούσιοι μας στενόχωρα περνᾶνε
ὅλο πρὸ πλούσια νᾶνε.

Κι' αὐτὰ καθὼς πλουτένουνε ἀμέσως συνηθᾶνε
τὰ παγανὰ τὰ πρὸ φτώχᾶ ποτὲ νὰ μὴ βεηθᾶνε!

Σὲ κάθε δρόμο καὶ στενὸ,
σὲ κάθε μονοπάτι,
θὰ συναντήσης παγανὸ
πού θὰ σοῦ μπῆ στὸ μάτι.

Ὅπου κι' ἂν πᾶς κι' ὅπου σταθῆς, θ' ἀκούσης τὴν ἀντάρατους
καὶ μοναχὰ ὁ καφενὸς δὲν ζέρει τὴν πεντάρᾳ τους.

Τὰ παγανὰ εἶναι πολλὰ. Ποῦ νὰ σᾶς τὰ μετράω!
Ὅλες τὶς ὥρες δυστυχῶς ἀπάνου τους κουτράω!
Δὲν σὲ δαγκᾶνε φανερά καὶ δὲν τὰ συλλογιέσαι
σὲ τρῶνε ὅμως βαθμηδὸν πού δὲν τ' ἀνανογιέσαι.
Γιομάτος εἶν' ὁ τόπος μας ἀφ' τὴν πληγὴ ἐτούτη
ὅπου γυρίζουν παγανὰ ἐκεῖ καὶ μούχλια πλούτη.
Ὅπου ἀκούσης παγανὸ γιὰ χρῆμα νὰ οὐρλιάζῃ
ἐκεῖ πεθενεῖς ζωντανὸς κι' ἡ φτώχεια σ' ἀλαλιάζει.

Ἡ ἐποχὴ τῶν παγανῶν εἶναι κι' ἡ καλλιτέρα
βγαίνουν καὶ σουλατσάρουνε κόρες μὲ τὴ μητέρα

καὶ ὅπως συνηθίζεται κι' ἐδῶ καὶ στὸ Ξηρόμερον,
ἀκολουθεῖ τὸ παγανὸ τὸ ἐνδιαφερόμερον
καὶ γίνεται τὸ φαντεβοῦ αὐτῶν πού πιθιμίζονται,
καὶ τὰ φτερά τινάζονται καὶ ἡ ὄρες κρεμιζώνται.

Αὐτὲς τὶς ὥρες πανταχοῦ τὰ παγανὰ ξαφνίζουνε
εἶναι κι' ἐκεῖνα τοῦ συρμού καὶ πᾶνε καὶ ψωνίζουνε!

Τὰ ζῶα τὰ σιχαμερά,
συνήθησαν κι' ἐκεῖνα
τὶς πιρῶμες καὶ τὰ μπολερά
καὶ τὰ φουλὰρ τὰ φῖνα!

Θέλουν κι' αὐτὰ τὴν κόρτε τους τὰ φασαμὲν γιὰλιὰ τους,
καὶ μὲ τὴ μόδα κάνουνε ὡς καὶ τὴν κοτσιλιά τους.

Μὰς ἤλθανε τὰ παγανὰ
τῆς φύσεως τὰ τέρατα,
μὲ τὰ μεγάλα τὰ φτερά
μὲ τὰ μεγάλα κέρατα.

Πολλὲς φορές τὰ θαύμασα στὸ δρόμο πού τὰ εἶδα,
πολλάκις τὰ ἐξύμνησα μὲ τὴν ἐφημερίδα,
πολλὲς φορές ἐγέλασα μὲ τὰ τρελλὰ παιγνίδια τους
καὶ μὲ τὴ σαῦστα τοῦ συρμού πού σφίγγει τὰ παῖδια τους!

Πολλὲς φορές καμάρωσα τὰ γέλοια τους τ' ἀθῶα
πολλὲς φορές ἐθύμωσα, γιατί νὰ εἶναι ζῶα
καὶ νὰ μὴν ἔχουνε μιλιὰ σὰν τοὺς ἀνθρώπους νᾶνε
μαζὺ μας νὰ ξεδόνουνε καὶ νὰ φαρομανᾶνε
ἀφοῦ κι' ἐκεῖνα ἔχουνε τὰς κλίσεις τὰς ὁμίας
τοὺς πόθους, τὰ ἰδανικά καὶ τὰς ἐπιθυμίας!

Τὸ παγανὸ τὸ θυλυκὸ,
εἶν' ἔμορφο δὲν εἶν' κακό.

Εἶναι σὲ κέφι πάντοτε: τίποτε δὲν τὸ πλήττει.
τσιμπάει χίλια πράματα μὲ τὴν κυρτὴ του μύτη!
Χορεύει, ἐρωτεύεται, μεθύσκειται, μεθύσκει
κι' ἐν τῇ ἀναισθησίᾳ του τὴν εὐτυχίαν βρίσκει.
ἐκ λύπης τὴ φτεροῦγα του ποτὲ του δὲν μαδάει
βλέπει πῶς τὸ πειράζουνε κι' ἐκεῖνο τραγουδάει!

Τώρα τὸ σαραντάμερο τὰ παγανὰ γυρίζουν
τὰ θηλυκὰ χορεύουνε τὰ σερνικά γαυγίζουνε.
Τὰ παγανὰ γυρίζουνε κοπάδια μὲς τὸ δρόμο
κι' οὔτε κλιτῆρες σκιάζονται, οὔτε τὸν παιδονόμο,
παρὰ τσιμπῶν κερφὲς κερφὰ τὸν ἴνα καὶ τὸν ἄλλο
καὶ γίνεται τὸ χάλι μας ἐκόνου πρὸ μεγάλο

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου παρεχώρησε τὸ θέατρον εἰς τὸν ἐργολάβον κ. Μπαρτολι ὁ ὁποῖος λίαν προσεχῶς υπέσχεθη νὰ φέρῃ θίασον ἰταλικῆς ὀπερέτας καλῶς κατηρτισμένον ἐκτελοῦντα διάφορα νέα ἔργα.

Ὁ αὐτὸς ἐργολάβος ἀποτανθεὶς πρὸς τοὺς νέους δημοτικὸς συμβούλους καὶ τὸν νέον δήμαρχον ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τοῦ δήμου μόνον ἐὰν ἐπιδοκιμασθῇ ὁ θίασος.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ὁ φιλόμουσος κόσμος δὲν θὰ ἀρνηθῇ τὴν συνήθη εἰσφορὰν του διὰ τὸ θέατρον ἀφοῦ τούτου ἐλλείποντος εἴμεθα καταδικασμένοι εἰς τὴν διὰ βίου κοντσίαν!

Τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ Β. προξενικὸν πρακτορεῖον τῆς Ἰταλίας εἰδοποιεῖ ὅτι ἀπὸ σήμερον ἐκποιοῦνται εἴτε τμηματικῶς, εἴτε συλλήβδην, τὰ ἐξαρτήματα τοῦ εἰς θέσιν Ἁγίου Γεωργίου ἐσχάτως ναυαγήσαντος ἰταλικοῦ πλοίου « Λόλα »

Ἀπεβίωσεν ἐν τῷ ἔαρι τῆς νεότητός του προσβληθεὶς ὑπὸ ἀνιάτου νοσήματος ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόπονος νέος Γεράσιμος Σ. Νικολετάτος βυθίσας εἰς ἀφατον θλίψιν ἀγαπητοὺς γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς οὓς ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

ΣΤΟΥ ΜΑΡΚΕΤΟΥ. Φανέλες ὄλων τῶν χρωμάτων πρὸς 40 λεπτὰ τὸ μπράτσο. Πρωτοφανῆς εὐκαιρία.

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

Θέλεις νὰ κάμης ρούχα μὲ πρᾶγμα νουβωτέ, κομφά, καλοραμμένα νὰ μὴ χαλοῦν ποτέ;
 Θέλεις νὰ κάμης ρούχα ποῦ ὅταν τὰ φορεῖς οἱ ἄλλοι νὰ σοῦ λένε « Λαμπρά! Νὰ τὰ χαρῆς! »
 Θέλεις νὰ κάμης ρούχα στὸ μάτι νὰ χτυπᾷς;
 Μόνον στοῦ Ματαράγκα σοῦ συνιστῶ νὰ πᾶς;
 Ἐκεῖνος εἶν' ἀπ' ὄλους τεχνήτης ἀληθῆς μόνον αὐτὸς σὲ κάνει νὰ εὐχαριστηθῆς.

ΕΞΑΝΘΦΕΛΗ ΚΑΙ ΕΞΑΝΘΦΕΛΙΝΗ

Φάρμακα ἀλάνθαστα κατὰ τῶν πυρετῶν ἰδία τῶν ἐλωδῶν. Ἡ μὲν ἐξανθφελὴ συνθεθειμένη εἰς καταπότια εἶναι ἐν χρήσει δι' ἐνήλικας ἡ δὲ ἐξανθφελίνη συνθεθειμένη εἰς σιρόπιον εὐληπτον, εἶναι ἐν χρήσει διὰ παιδας

Πωλοῦνται εἰς τὸ φαρμακεῖον Σ. Μάνεση, μόνος ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Γεώργ. Τυπάλδος

—××××—

ΚΛΗΣΙΣ

Γερασίου Ἰγγλέστη π. Κωνσταντίνου κατείκου Ἀργοστολείου.
 Κα τ ἄ

Γεωργίου, Λάμπρου, Δημητρίου καὶ Σπυραγγέλου ἀδελφῶν Βαγγελιάτων π. Ἀνδρέου ὡς κληρονόμου τοῦ ἀπεβιώσαντος πατρὸς των Ἀνδρέου Βαγγελιάτου κατείκων Τρωϊανάτων, τῶν Δημητρίου καὶ Σπυραγγέλου ἀπόντων καὶ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀργοστολείου.

Οἱ ἐναγόμενοι ὡς κληρονόμοι τοῦ ἀπεβιώσαντος πατρὸς των Ἀνδρέου Βαγγελιάτου μοὶ ὀφείλουσι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 34,430 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1888 συμβολαιογραφικοῦ ὁμολόγου τοῦ Συμβολαιογράφου Σπυρ. Μαρκέτου κεφαλαιῶν δραχ. 550 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 10 0)0 μίᾳ δεκαετίας; μέχρι σήμερον ἑτέρας δραχ. 500.

Ἐπειδὴ δὲ παρῆλθεν ἡ πρὸς πληρωμὴν ταχθεῖσα προθεσμία, εἰ δὲ ἀντίδικαι δ.στροποῦσιν.

Διὰ ταῦτα.

Καλῶ αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμπροθέτωις ἐνώπιον τοῦ ἄνω Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρουσίας καὶ

Ἐξαιτούμαι.

Νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἀντίδικαι διὰ τῶν ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρουσίας αἰτίαν νὰ μοὶ πληρώσωσι ἐπιμεριστικῶς δραχ. 550 τοὺς τόκους αὐτῶν μίᾳ δεκαετίας μέχρι σήμερον ἑτέρας δραχ. 550 καὶ ἀπὸ σήμερον μέχρι πληρωμῆς.

Νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη καὶ Νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ τῆς ἀποφάσεως ἐκτέλεσις.

Ἀργοστόλιον τῇ 13 Νοεμβρίου 1903.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Ἠλίας Φωκᾶς.

—××××—

Α Γ Ω Γ Η.

Σωκράτους Ροκοτᾶ π. Μιχαήλ, ἐμπόρου κατείκου Ἀργοστολείου.
 Κα τ ἄ

Κλεομένους Γεωργιάτου Δεσαλέρονος ἐμπόρου, κατείκου Καρυᾶς Δήμου Ἄσσου καὶ νῦν ἀπόντος καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐνώπιον τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἐναγόμενος ἔμπορος ἐξέδωκεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὲρ ἐμοῦ τὸ ἀπὸ 3 Μαΐου 1901 ἐμπορικὸν εἰς διαταγὴν γραμματίων φράγκων χρυσῶν 390, δι' ἄξιαν ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ἐμοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐμπορίας του, πληρωτέον τὴν 3 Ἰουνίου 1901.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐπλήρωσε πρὸς ἐμὲ εἰσέτι τὸ αὐτὸ γραμματίον ἐπεμένως εὐθύνεται εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ μετὰ τοῦ τόκου ἀπὸ τῆς λήξεως.

Καλοῦμεν αὐτὸν ἐμπροθέτωις ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου καὶ αἰτούμεν.

Νὰ καταδικασθῇ καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως νὰ πληρῶσῃ ἡμῖν τὰ ὡς εἴρηται φράγκα χρυσᾶ 390 ἢτοι ἰσότιμον αὐτῶν δραχ. 592 καὶ 80)00 διατιμομένου ἐκάστου φράγκου πρὸς δραχ. 1, 52 ἐντόκως πρὸς 10 0)0 ἐτήσιως ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1901 ἄχρι ἐκτίσεως καὶ τὰ ἐξόδα, κηρυκτομένης τῆς ἀποφάσεως προσωρινῶς ἐκτελεστέης.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 1 Νοεμβρίου 1903.

ΙΑΚΩΒΑΤΙΟΣ π. Γ. Σπινέλης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΓΡΗΓΟΡΙΣ Α ΕΒΝΤΟΣ Ν. Β. ΕΦΕΣΙΣΙΑΝΟΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ